

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Saxonia || Et || Metropolis || Alberti Crantzii || Historici
Doctiss. Sacrae || Theologiae & Iuris Canonici Doctoris ||
celeberrimi, ac Ecclesiae Ham-||burgensis quondam
Decani**

Krantz, Albert

Coloniae, 1574

Capvt XLVI.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11453

Iunctis perinde viribus comites memorati hostilia duci nunciârunt: quodd prior ille sua cuique auferre moliretur. Arcem nouam Louenborg adoriuntur obsidentes, oppugnant, & multo tandem labore expugnant, deiectâque solo æquârunt. Ille ubi se armis vindicare non poterat, Imperatori defert querimoniam. Interim comites, quas duci fidiores rentur aggressi, perturbant munitiones. Arcem illo in ðwandalia Magnopolensi capiunt: matrem Nicloti, qui ðwerslai ab Henrico perempti filius erat, eijciunt. Niclotus ad Ottonem marchionem profugit, de que arce Hauerberge multas fecit hostibus eruptiones & incursiones. Conflatum inde est bellum intra ðwandaliam, cum studijs partium principes ipsi inter se gladios stringerent: Nam Rugianorum dominus, Nicloti, Bugslaus Pomeranorum dux firmabat partes Barewini, & perinde comitum memoratorum. Huius autem belli exitum, quia in ðwandalia scripsimus, inde petat qui nôsse volet.

CAPVT XLVI.

Imperator per ea tempora insignem fecit conuentum Moguntia, in quo Henricum filium suum regem declaratum, auratum fecit militem, torque donata: Ibi confirmatum est matrimonium inter eundem Henricum & Constantiam, quæ filia erat vnica regis Neapolitani, monialis: (sola enim stirpis regie supererat) Dispar ætas nubentium, cum pater Imperator regnum Italia magnificaret. Hic autem conuentus tanto apparatu est instructus, tanto sumptu peractus, vt angusta conuentui ciuitas videretur aduenarum. Imperator extra muros amplissimam iussit erigi domum, liberioris aëris gratia, ibique curiam suam honestauit. Ipso die processionis maxima

in sacratissima Pentecostes festiuitate, cū in ecclesia sederet Imperator, cum vtriusque ordinis principibus, à dextris habens archiepiscopum Moguntinum, & à sinistris Coloniensem, abbas Fuldensis turbauit cœtum tam celebrem, locum sibi deposcens ex sinistro Imperatoris latere, quem dominus Coloniensis occupauit: Meminere multi hoc ab antiqua obseruantia in eo præsertim loco factum. Sed princeps elector & archiepiscopus cedere abbati duxit in gloriam. Imperator interpellatus de super, respondit: Veteres approbamus, vt tenemur, Imperij nostri consuetudines: quocirca maior, an minor, æquo nobis discrimine est. Intelligens archiepiscopus, surrexit: Quando, inquit, serenissima maiestas, ita se voluntas vestra præbet, cedo abbati archiepiscopus, monacho princeps elector: sed bona venia vestra, cœtū dimitto: & hæc dicens, abscessit. Sequutus est illum comes Palatinus Rheni frater Imperatoris, & comes de Nassow, dicentes: Serenissime Imperator, permissa venia, dominum sequimur exeuntē, cuius beneficia recognoscimus. Comiti de Nassow, q̃ ille & ab abbate beneficium teneret, dixit Ludouicus Thuringia princeps: Pulchrè hodie respondes beneficio & sublimiter promereris, qui deserto vero domino, alium sectaris. Cui ille, Beneficiū quod teneo, iustis suo loco promerebor obsequijs, hodie sequor quem in hunc cœtum inter alios deduxi, æquè dominum feudi quod teneo. Idem fecit dux Brabantie. Tot vacatis sedibus turbatur rex Henricus, etiam in collum appendens archiepiscopi, quàm sanctè rogāt, nè festū diem à mœrore auspicietur, nè ve turbationem excitet in tanto principum conuentu: maneat in confessu, neu cōmittat, vt diem suæ coronationis tantis iræ tenebris obnubilet. Tū Imperator & ipse interponit: Quādoquidem, inquit,

vnum

unum te adeò verbum conturbat, vellem me temperasse sermone, quanuis nihil prater Imperij dignitatem eloquutum agnoscam: Sed vide, nè doloris minimi curatione, ingens corpori vulnus infligas: Quid enim sit scindere tantum conuentum, pro tua prudentia non ignoras. Tum excandescens archiepiscopus: Pulchrè, inquit, hodiè remunerabat Casarea maiestas diuturna huius capitis obsequia, quæ sequutus impleui: pro qua in castris incanui, Italiam fatigavi, Lombardiam oppugnavi, Brunswico sudorem cum sanguine fudi: Hac magna merces mea, vt in conuentu principum confundar propter abbatem: qui nisi occultam Casarei culminis intelligentiam foueret, ab hac iniuria meritò temperaret. Quod si & Caesar, & rex, manere me vultis, eccè pareo, reponantur nostræ sedes vt fuere: si nostram abbas turbauerit, ascendat in celum, ponat suam in aquilonem, & similis sit altissimo. Prasentens autem abbas archiepiscopus arrogantiam, quatuor armatorum millibus & supra, venit in cætum: arma proculdubio etiam in ecclesia exeruissent, si in longum durasset contentio. Tum Imperator: Quandoquidem, inquit, à te, archiepiscope, insulamur de occulta cum abbate huius rei machinatione, parati sumus iusiurandum prestare, nos eius culpe non esse affines. Et cum iurare paratus videretur, exceperat archiepiscopus: Verba, inquit, Casarea maiestatis mihi pro iuramento sunt. Conuersus indè in abbatem Imperator, quod & ille principes haberet non paucos, pro illo, si ad arma veniretur, pugnatueros, dixit: Hodie, nè maior nobis turba hunc diem festum obscuret, sine iuris tui præiudicio adhibenda est tibi, pater, brevis moræ patientia. Abbas cum rubore locum tenuit inferiorem: & coronatus est rex Henricus cum regina. Erat

Ff 5 autem

autem annus octuagesimusquartus post mille centū. Vnde tibi superbia, quae in calis nata, cum auctore tuo ad inferna demergeris semper excrucienda.

CAPVT XLVII.

Imperator in Italiam contendit anno proximo, & exiērat Vrbe Roma Lucius Papa, vt obuiam ei proficisceretur, tractaturus cum illo Christianae reipublicae negocia, quae in Asia nimium coeperunt labefactari. Verone conuenerant duo Christianismi columnina: Concurrebat ingens ecclesiasticorum multitudo, reconciliationem deposcens sedis apostolicae, quod in schismate Imperatorem sequuti, ab antipapis essent ordinati & instituti. Interuenit pro his Fridericus Imperator, vt in gratiam sumerentur. Annuuit perbenigne pontifex. Sed cum postera die manus illis essent imponenda singulis, immutatum erat consilium, quod diceret, in concilio Venetiano decreta, non posse nisi alio concilio irritari. Promisit autem de proximo alium à se euocandum certum, in quo super his constitueretur. Audita sunt Germanorum minae pro sua consuetudine: sed nihil eare muti sunt cardinales. Credebatur autem ea consilij mutatio à Conrado Mogūtino & Doormatiensi pontificibus prodijisse. Indē coepit Imperator tractare cū pontifice super patrimonio potentis per Italiam domina Mathildis: quae sub Henricis Imperatoribus, patre, & filio, multa faciebat pro ecclesia: & iam rebus humanis excedens, multa reliquerat eidem ecclesiae possidenda, quae Imperator adius Imperij deuocabat. Erat autem, vt diximus, marchionis Saxoniae filia: Sed ex ratione temporum diu ante hanc aetate emigrasse conuincitur, nisi geminas fuisse, & alterā post alterā, in Italia floruisse, quis contendat. Diu sum causa inter sacerdotium & regnum ventilata, ni-